

'Fuck it'

In het Leerhuis hebben we met collega's en teams gesprekken over werken vanuit je missie, Ego-gedrag, blokkerende en stimulerende normen. Reuze interessant! En niet altijd eenvoudig. Ook voor mij niet.

Iedereen doet het zo nu en dan: twijfelen, sudderen, afwegen. Zal ik wel of zal ik niet... Ik weet uit de theorie dat de zinnestjes die beginnen met 'ik kan maar beter niet...' 7x sneller in mijn hoofd zitten dan de zinnestjes 'ik kan maar beter wel...'. En ná zo'n zinnestje dat begint met 'ik kan maar beter niet...' volgen dan allemaal (voor mij) goeie redenen om het inderdaad niet te doen.

Een persoonlijk voorbeeld: Over wat ik nu schrijf, heb ik al wel 100x gedacht 'ik kan dit maar beter niet delen, want dan moet ik het ook echt kunnen en dat kan ik nog niet, dus faal ik. En toch staat het nu zwart op wit. Ik heb een droom, een missie (meerdere, maar deze was tot nu toe geheim): ik wil graag retegoed kunnen presenteren, wil me heerlijk voelen als ik met een groep mensen aan de slag ben, wil ook nog grappig zijn, iets bij mensen teweeg brengen, iets raken. Dat wil ik. Maar ... ik kan het (nog) niet (goed genoeg).

Zo. En nu staat het er. En waarom deel ik het dan nu toch wel?!

Begin september volgde ik een training presentatietechnieken via het Leerhuis (stiekem werk ik heus aan mijn missie, alleen hoeft niemand dat echt te weten totdat ik het kan...). Als oefenpresentatie had ik voorbereid te vertellen hoe fijn het is om te werken vanuit je missie en wilde ik mijn publiek oproepen om dat ook te doen.

Toen de trainer mij vriendelijk pushte om mijn verhaal te presenteren, kwamen alle zinnestjes met 'ik kan maar beter niet' mijn hoofd binnenstormen. Ik benoemde dat en hij riep me toe: 'Fuck it, Marijke! Maak jezelf niet zo klein!'. En dat kwam binnen: Hij heeft gelijk.

En ik ben er klaar mee. Met dat naar mezelf kijken door de bril van een ander óf door mijn eigen énorm-hoge-lat-bril. Wat een gedoe. En wat zonde van de energie die ik immers

veel beter kan steken in het verwezenlijken van mijn droom!?

En bij deze deel ik dus én mijn motto met jullie: Fuck it én mijn droom: Ik wil de Friese Brené Brown worden. Oké, da's overdreven :-), maar ik wil meer schrijven, meer verhalen vertellen, meer raken. En waarom zou ik er niet voor gaan?! Heeft niet iedereen bewondering voor de mensen die vol passie hun droom najagen? Ik wel... En tot nu toe gunde ik het vooral anderen dat zij hun ruimte innamen en met lef en moed hun hart volgen. Vanaf vandaag gun ik het mezelf ook.

PS. Ik gun het jou ook nog steeds. Mijn missie als PL-coach is om jou vooruit te helpen door samen stil te staan bij wat jouw missie is. Mijn collega PL-coaches hebben ook allemaal een missie waarbij ze jou verder willen helpen. Wil je dat ook? Maak dan een afspraak bij het Leerhuis. Kan jou het schelen: Fuck it.

Marijke Scholten

